

רע"פ 11242/12/21 - אילנה מזרחי נגד מדינת ישראל

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים רע"פ 11242-12-21

16 דצמבר 2021

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: אילנה מזרחי

המבקשת

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופטת יעל ענתבי שרון) מיום 4.11.2021 בתיק תו"ב 72188-01-17, לפיה נדחתה בקשת המבקשת למתן ארכה לביצוע צו הריסה.

ההליכים בבית-משפט קמא

2. נגד המבקשת הוגש ביום 10.1.2017 כתב אישום בגין ביצוע עבירות בנייה ללא היתר, בשל בניית קירות וקירוי למרפסת, שבאמצעותם צירפה המבקשת לשטח דירתה כ- 10 מ"ר, והיא הורשעה בעבירה לפי סעיפים 145(א) ו- 204(א) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965 (להלן: **החוק**).

3. ביום 28.5.2019 נגזר דינה של המבקשת, ובהסכמת הצדדים הוטלו עליה קנס, התחייבות, וצו להתאמת המבנה להיתר, לרבות בדרך של הריסה, שביצעו נדחה בשנה, עד ליום 28.5.2020.

4. לבקשת המבקשת ובהסכמת המשיבה, נוכח התקדמות הליכי הרישוי, הוארך ביום 7.6.2020 המועד לביצוע צו ההריסה עד ליום 28.11.2020.

5. ביום 8.11.2020 הוגשה בקשה נוספת למתן ארכה, עד ליום 1.11.2021. המדינה הסכימה למתן ארכה של שישה חודשים, נוכח התקדמות משמעותית בהליכי התכנון, ובית-משפט קמא האריך את המועד לביצוע הצו בשישה חודשים מתום הארכה הקודמת, עד ליום 28.5.2021.

6. ביום 22.4.2021 הוגשה בקשה למתן ארכה נוספת, עד ליום 1.4.2022. המשיבה הסכימה למתן ארכה של

חודש אחד, וביום 9.5.2021 קבע בית-משפט קמא כי "מהבקשה, כמו גם מתשובת המשיבה, עולה כי אכן חלה התקדמות בהליך הרישוי. הארכת המועד לתקופה בת חודש בלבד, כהסכמת המשיבה, נראה כי לא תועיל על מנת לאפשר די זמן להמשך ההכשרה" והאריך את המועד לביצוע צו ההריסה עד ליום 5.11.2021.

7. בקשה נוספת למתן ארכה הוגשה ביום 24.10.2021, ונתבקשה דחיית ביצוע צו ההריסה עד ליום 1.10.2022. המשיבה בתגובתה ציינה כי בחלוף שנתיים ממועד גזר הדין, בית המשפט אינו מוסמך ליתן ארכה נוספת, וביקשה לדחות את הבקשה.

8. בהחלטתו מיום 4.11.2021 דחה בית-משפט קמא את הבקשה, בקבעו: "מדובר בצו אשר חל עליו תיקון 116 לחוק. לאחר שניתנה הארכה המרבית האפשרית בהתאם לסעיף 254ט לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה-1965 (ואף מעבר לכך), אין בית המשפט מוסמך להורות שוב על הארכת המועד. בנסיבות אלו ועל אף ההתקדמות התכנונית המשמעותית העולה מתצהיר איש המקצוע המצורף לתגובה, הבקשה נדחית".

9. על החלטה זו הוגשה בקשת הרשות לערער שלפניי.

טענות הצדדים

10. ב"כ המבקשת טוען כי פרק הזמן שניתן למבקשת עד כה אינו מספיק לסיום תהליך הכשרת הבנייה, וכי עד כה המבקשת טרם קיבלה היתר בנייה, בשל סיבות שאינן תלויות בה, ובין היתר השלכות מגיפת הקורונה. נטען כי מדובר בבנייה ישנה, משנת 2014, בשטח של 10 מ"ר בלבד, ויש ליתן למבקשת הזדמנות להכשיר את תוספת הבנייה, בשים לב לכך שהיא נמצאת בשלב האחרון של תשלום האגרות והנפקת היתר שיכשיר את תוספת הבנייה. לטענת ב"כ המבקשת, ביום 20.10.2021 קיבלה המבקשת "אישור מהועדה להיתר הבניה המכשיר את תוספת הבניה מושא התיק והמבקשת אף שילמה את היטל הסלילה והתקבלה חשבונית פרופורמה לתשלום חברת הגיחון". לדבריו "היתר הבניה נימצא במרחק נגיעה וצפוי להתקבל תוך מספר שבועות בלבד, וזאת לאחר השלמת התנאים הנדרשים להנפקת היתר בניה המכשיר את תוספת הבניה (בעיקר תשלום אגרות)".

לפיכך ביקש להיעתר לבקשת רשות הערעור, להורות על ביטול החלטת בית-משפט קמא, וליתן ארכה בת שישה חודשים לביצוע צו ההריסה.

11. המשיבה, שהגישה תגובתה לבקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית-משפט קמא, מתנגדת לבקשה. לטענתה, בית-משפט קמא אינו מוסמך לתת ארכות נוספות לביצוע צו ההריסה, וגם ההארכה האחרונה שניתנה ביום 9.5.2021 ניתנה בחוסר סמכות. לפיכך ביקשה לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

12. דין הבקשה להידחות.

13. סעיף 254ד לחוק, שעניינו מועד ביצוע צו הריסה שניתן במסגרת גזר דין, קובע כדלהלן: "צו שנתן בית המשפט לפי סעיף 254ב יבוצע על ידי המורשע בתוך 30 ימים מיום שניתן הצו, ואולם רשאי בית המשפט, אם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו אינם מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו, לדחות את מועד ביצוע הצו, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שמועד ביצוע הצו לא יידחה ביותר משנה מיום שניתן".

סעיף 254ט לחוק, שנוגע לעיכוב ביצוע צו סופי, קובע:

"254ט.ד(1) בית המשפט לא יעכב ביצוע צו בבקשה שהוגשה לפי סעיף זה אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ואם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו אינם מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו; (2) נוסף על האמור בפסקה (1), בית המשפט לא יעכב את ביצועו של צו הריסה שניתן לפי סעיפים 217, 221, 235, 237, 239 או 254ב אם העבודה האסורה אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין או אם מצא כי העבודה שלגביה ניתן הצו נמשכה, לאחר שהומצא הצו; לעניין זה, "תכנית" - תכנית שניתן להוציא מכוחה היתר בנייה בלא צורך באישורה של תכנית נוספת.

(ה) תקופת עיכוב הביצוע בהחלטה לפי סעיף קטן (ד) לא תעלה על שישה חודשים.

(ו) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ה), הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע הצו לתקופה פחותה משישה חודשים, רשאי הוא, לבקשת מגיש הבקשה לעיכוב ביצוע, להאריך את תקופת עיכוב הביצוע לתקופות נוספות, ובלבד שהתקיימו התנאים המנויים בסעיף קטן (ד) ושתקופת עיכוב הביצוע לפי סעיף קטן (ד) ולפי סעיף קטן זה לא תעלה על שישה חודשים במצטבר.

(ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (ה) ו-(ו), רשאי בית המשפט בנסיבות חריגות ויוצאות דופן ומטעמים מיוחדים שיירשמו, לעכב ביצוע צו, כאמור בסעיף קטן זה, לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים".

14. מן האמור לעיל עולה כי בהתאם לסעיף 254ד לחוק, בית המשפט רשאי ליתן אורכה של שנה לביצוע צו הריסה ממועד גזר הדין; לאחר מכן, בהתאם לסעיף 254ט לחוק, רשאי הוא להאריך את המועד בשישה חודשים נוספים; ולאחר מכן, "בנסיבות חריגות ויוצאות דופן", רשאי בית המשפט להאריך את המועד לכל היותר בשישה חודשים נוספים. סך כל התקופה לא יעלה על שנתיים ממועד מתן גזר הדין. (וראו לעניין זה פסק הדין ברע"פ 35107-11-21, מדינת ישראל נ' מאלק חלאילה (12.12.2021)).

15. בענייננו, גזר הדין ניתן ביום 28.5.2019, ובאותו מועד האריך בית המשפט את התקופה לביצוע צו ההריסה בשנה, עד ליום 28.5.2020. לאחר מכן, רשאי היה בית המשפט להאריך את התקופה פעמיים, כל אחת למשך שישה חודשים לכל היותר, ואף זאת רק בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים שיירשמו, כך שהארכות היו אמורות להסתיים ביום

28.5.2021

בהאריכו את המועד לביצוע הצו עד ליום 5.11.2021 כבר חרג בית המשפט מהסמכות המוקנית לו בחוק, והוא אינו מוסמך לתת ארכה נוספת.

16. אשר על כן, משלא נפלה טעות בהחלטת בית-משפט קמא, אין עילה למתן רשות ערעור, והבקשה נדחית.

17. לצד האמור לעיל, ומאחר שנראה כי המבקשת נמצאת על סף קבלת היתר, ניתן לצפות כי המשיבה, בהפעלת הסמכויות המוקנות לה, תתחשב בכך שההיתר, כפי שציין ב"כ המבקשת, נמצא "במרחק נגיעה".

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.